Nemohl by to být zloděj? Včera večer jsem něco slyšel.
Zloděj by ale ukradl tu drahou sekačku, a ne starý srp.

KLUCI PŘIŠLI ONDROVI POMOCT
Čau traktoristo.
Můžeme se svézt?
No jasně.

Panečku, to je jízda.
Rozkul to!

Super rallye oraniště! Tohle mě baví.
Mě taky, ale je toho hodně.
Zemědělství není tak nudný.

Hele, to jsou krávy.
Tak makej, ať si tě nedaj k obědu.
Hlavně, ať ti nešlápnou na nohu.

Hele, Ondro! Vy tady krmíte krávy okurkami?
To je zvláštní. Jak se to sem dostalo?

Včera večer jsem něco slyšel…
Možná mimozemšťani…
…, který žerou okurky.

Možná spíš… zloděj.
Zloděj, co krade okurky? To je blbost.
Třeba má pravdu.

Zkusíme prohledat les.
Jo, a najdeme tam ty mimozemšťany.
Závislý na okurkách.

Koukej, tady je prázdná láhev od okurek.
Tak to je fakt divný.

To jsou naše okurky, ty poznám po čichu.
My děláme lepší.
Nechte tý srandy, to fakt někdo ukradl.

Víte co, nalíčíme past.
Jasně, připravíme něco k jídlu a chytneme ho…
Jako myšku.

Taky bych si dal říct.
A pastička je nalíčená…
Na tohle se slítnou ufoni z celý galaxie.

Už jde!
Půjč mi to taky.
Nic nevidím.

A SKUTEČNĚ, NĚKDO SE BLÍŽÍ
Už ho vidím.
Já taky, buď zticha.

Jídlo…

Už?
Jo!

On mě kopnul!
Mám ho!
Dělej, drž ho!

Neberte mi jídlo!
Cože?

Utekl jsem z pěstounské rodiny, vůbec se mi tam nelíbilo.
Ty žiješ v lese?
A kde máš rodiče?

Naši mě nechtějí, dali mě pryč.
Naprosto tě chápu.

Tebe taky nechtějí?
Ne, ale už je to pět let, co mi umřela máma.

Opatruje mně z nebe.
Ty jsi věřící?

Dnes jsem prosil mámu za všechny opuštěný děti. A našli jsme tebe.
My všichni věříme.
Mě nikdo na celém světě nechce.

My tě chcem.
Díky moc.

Tati, to je ten zloděj. Žil v lese za chlívem.
Dáme mu najíst, ale pak musíme zavolat policii.

Prosil jsem mámu o modlitbu za všechny opuštěný děti.
Fakt? Už jsem ani nevěřil, jestli nás máma slyší.

Mohl bys zažádat o pěstounskou péči.
Jestli je to přání mámy, tak hned zítra zajdu na úřad.

V sobotu za tebou přijedeme do děcáku.
Díky moc.
Tak jedem, ještě musím nakrmit dobytek.
Já snad budu bulet…

ZA NAFOCENÍ FOTOROMÁNU DĚKUJEME RODINĚ TOMKOVÝCH A VÝBORNÉMU SPOLČU ZE STUDENCE.